

ИЗВОРЧЕ.

Въвв долчето до гората
Изворче извира
По полето, прѣзъ трѣвата
Тихо се провира.

Ту забърза, ту пакъ спре се —
Снага си извива
Ту се дърли, ту се плѣска
С'вълна си пѣнлива!

Кой, кога отъ тукъ замине —
Се ще се отбие,
И с'водицата сребриста
Сладко се напие!

Денонощно, непрѣстанно
Сладичко клокоче,
И отива да се влѣе
Въвв друго поточе!

Разградъ.

Н. А. П-въ

МИТКО.

Митко има цигулчица,
Колко я обича!...
Сутринъ стане, омие се,
И при нея тича.

Цѣли часове той свири
Безуморно съ нея:
Но и накждѣ ли свири?
Само вишъ го съ нея.

11.IV.1919 г.

Щъркелово Русенско

Борисъ Стайковъ

уч. IV отдѣление